

РЕШЕНИЕ № 7 8

Гр. Перник,

14.05.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на петнадесети април две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 5 1 7/2009 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.93, ал.5 от Закона за опазване на околната среда/ЗООС/.

Образувано е по жалба на **С.П.Г., в качеството му на управител на „*****“ ООД**, със седалище и адрес на управление: гр.*****, срещу решение № ПЕ-60~ПР/2009 г.на Директора на РИОСВ гр.Перник, с което е прието, че не следва да се извършва оценка за въздействието върху околната среда на инвестиционно предложение „Изграждане на МВЕЦ на река Леви Искър“, в землището на с.Мала Църква, общ. Самоков.

В жалбата се сочи, че решението страда от особено тежки пороци, които обосновават неговата нищожност. При постановяването на административния акт Директорът на РИОСВ гр.Перник не е съобразил обстоятелството, че инвестиционното предложение попада в потенциална защитена зона „Рила буфер“ и не е преценена съвместимостта му с Директива 92/43/ЕЕС за опазване на местообитанията и хабитатите на дивата флора и фауна; не са съобразени съществуващите речни водохващания, нито взаимовръзката и кумулирането на инвестиционното предложение с това на „*****“ ООД; не са отчетени и висящите процедури по отношение учредяването на вещни права в полза на „*****“ ООД. При постановяване на обжалваното решение не са отчетени посочените факти и обстоятелства, въпреки че са били известни на административния орган.

Въз основа на описаните съществени нарушения на административни в непроизводствените правила, липсата на правни и фактически основания за издаването на акта и противоречието му с материално правни разпоредби се иска прогласяване на нищожност на решение № ПЕ-60-ПР/2009 г.на Директора на РИОСВ гр.Перник.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът - Директорът на РИОСВ гр.Перник, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, а в хода по същество изразява становище, че е неоснователна. Административният орган е провел процедура, която е съобразена с изискванията на ЗООС и Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, както и Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони.

В приложената по делото писмена защита са изложени подробни мотиви, относно липсата на основания, за прогласяване на атакуваното решение за нищожно.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Кметът на Община Самоков, редовно уведомен не се явява, не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна - „Ес-Джи-Ай-Пи“ ООД, оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли. Поддържа твърдение, че постановеното от Директора на РИОСВ гр.Перник е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на предоставената му по закон компетентност.

Административен съд Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства, както по отделно така и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

С жалбата се иска прогласяване на нищожност на атакуваното решение, поради което и не е ограничена със срок, според изискванията на чл.149, ал.5 от АПК, подадена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице което има правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Редът и условията за преценяване необходимостта от извършване на ОВОС са уредени в глава шеста, раздел трети от ЗООС и НУРИОВОС /за краткост "Наредбата"/. Административното производство започва с писмено искане до компетентния орган, към което се прилага изискуемата информация по чл. 6, ал. 1 от Наредбата. „*****“ ООД, е отправило искане до РИОСВ гр.Перник да бъде извършена преценка за необходимостта от извършване на ОВОС на инвестиционно предложение: „Изграждане на МВЕЦ на река Леви Искър“. Инвестиционното намерение попада в обхвата на т.3, б. „з“ на приложение №2 към ЗООС, поради което подлежи на преценка дали да се извърши ОВОС или не. Компетентен да извърши преценката според разпоредбата на чл.93, ал.3 от ЗООС е Директорът на РИОСВ гр.Перник. На основание чл. 93, ал. 5 от ЗООС и чл. 8, ал. 1 от НУРИОВОС, той се произнася срок от един месец с решение по необходимостта от извършването на ОВОС.

Извършвайки възложената му по закон преценка административният орган се е произнесъл с решение № ПЕ-60-ПР/2009 г.

При постановяване на решение по чл. 93 от ЗООС административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност - т. е при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали да бъде извършена ОВОС, като целесъобразността на взетото решение /правилността на преценката/ не подлежи на контрол от съда. Съгласно разпоредбата на чл. 169 от АПК при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по чл. 146 от АПК.

Тъй като твърденията на жалбоподателя са свързани единствено с нищожност, то съдът следва да прецени дали са налице посочените нарушения на установените критерии за законосъобразност на административните актове и дали степента на тези нарушения води до нищожност или унищожаемост на административния акт.

За да е законосъобразен административният акт, е необходимо да е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма и административно производствените правила, да не противоречи на материално-правни разпоредби и да съответства на целта на закона.

От събраните по делото доказателства се установява, че с решение № ПЕ-60-ПР/2009 г., административният орган е преценил, че не е необходимо извършването на оценка на въздействието на околната среда на инвестиционно предложение за „Изграждане на МВЕЦ на река Леви Искър“ в землището на с. Мала Църква, общ. Самоков с възложител „*****“ ООД. Макар да съдържа изрично обособена мотивна част в акта липсва реално обсъждане на всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Решението по чл. 93, ал. 3 от ЗООС е индивидуален административен акт и при произнасянето си компетентният орган следва да спазва всички изисквания и разпоредби на раздел I, гл. V от АПК, свързани с издаването на тези актове. Да съобрази произнасянето си с всички изисквания на ЗООС и подзаконовите нормативни актове, приети във връзка с прилагането му, но също така и с основните принципи на АПК, които следва да са присъщи на дейността на всички административни органи.

За да постанови един законосъобразен акт, административният орган следва да се ръководи от основните принципи, залегнали в АПК. Предвид принципа за съразмерност, регламентиран с разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от АПК - административният орган при издаване на обжалваното решение следва да упражни правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. На следващо място, органът, издал оспорения акт, следва да не пренебрегва и принципа за истинност, съдържащ се в разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от АПК, според който на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая.

При стартиране на административната процедура, пред РИОСВ гр. Перник е представено становище на Кмета на Община Самоков, в което е посочено, че за територията, която включва инвестиционното предложение на „*****“ налице е процедура по осъществяване на друго инвестиционно предложение за изграждане на МВЕЦ. Стартирала е и процедура пред Общински съвет Самоков за Характеристиката на имотите се изисква от административния орган преди да пристъпи към издаване на индивидуалния административен акт да прецени възможностите на търговското дружество да реализира дейността си върху тях през призмата на специалните закони, уреждащи условията и реда за ползването им.

Наличието на друго инвестиционно предложение, чиято цел е изграждане на МВЕЦ в същия район, дори не е споменато в атакуваното решение. От заключението на изслушаната по делото експертиза е видно, че ако и двете инвестиционни предложения бъдат осъществени, то разстоянието между двете предвидени за изграждане МВЕЦ ще бъде 384 м. Според експерта едновременното реализиране на двете инвестиционни предложения върху посочените имоти, както и проверените от него координати е почти невъзможно, тъй като посочените разстояния са недостатъчни за развитие на отделните елементи, а водовземанията и изграждането на централите.

РИОСВ Перник, в мотивите на решението си изобщо не обсъжда осъществяването на инвестиционното намерение на „*****“ ООД, въпреки че според разпоредбата на чл. 93, ал. 4, т. 1 от ЗООС следва да бъдат обсъдени характеристиките на предлаганото строителство, дейности и технологии: обем, производителност, мащабност, взаимовръзка и кумулиране с други предложения, ползване на природни ресурси, генерирани отпадъци, замърсяване и дискомфорт на околната среда, както и риск от инциденти.

Необсъждането на изложените по-горе обстоятелства, обосновава незаконосъобразност на административния акт и води до нарушаване на законни права на дружеството жалбоподател, свързани с осъществяването на едно одобрено и стартирало инвестиционно намерение.

С действията си административният орган е нарушил и задължението си по чл. 8 от

АПК, тъй като е лишил от възможност дружеството жалбоподател да защити своите законни права и интереси.

Освен изложените по горе мотиви, с оглед изискването за добросъвестност и справедливост при осъществяване на административната дейност и при наличието на еднаква нормативна уредба е необяснимо различното третиране на двете инвестиционни предложения, като за едното е извършена оценка за въздействие на околната среда /на „Хидро еко ват“ ООД/, а за другото е постановено, че такава не е необходима/ на „Ес-Джи-Ай-Пи“ ООД/, въпреки че се намират в една и съща територия и захранването на МВЕЦ-овете ще бъде осъществявано от един водоизточник.

Във връзка с горното, съдът намира, че решението на Директора на РИОСВ гр.Перник е издадено в нарушение на ЗООС, както и на основни принципи в АПК, което е основание не само за неговата незаконосъобразност, но обосновава и нищожност на същото.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК в тежест на ответника по жалбата - РИОСВ гр.Перник, са направените от дружеството жалбоподател разноски в производството в размер общо на 450 лв., в това число - 50 лв. държавна такса, 400 лв. депозит за изготвяне на допуснатата по делото експертиза.

Мотивиран така Административен съд Перник,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение Ж1Е-60-ПР/2009 г.на Директора на РИОСВ гр.Перник, с което е прието, че не следва д се извършва оценка за въздействието върху околната среда на инвестиционно предложение „Изграждане на МВЕЦ на река Леви Искър“, в землището на с.Мала Църква, общ. Самоков.

ОСЪЖДА РИОСВ гр.Перник да заплати на **С.П.Г., в качеството му на управител на „*****“ ООД**, със седалище и адрес на управление: гр.*****, сумата от 450 лв., представляваща разноски в настоящето производство. Решението може да се обжалва пред ВАС с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

СЪДИЯ:/п/